

Een flinke portie crime

Was **Fieke Gosselaar** enkel jurist bij de rechtbank dan was het na ruim dertien jaar misschien wel een keer tijd voor iets anders. Maar Gosselaar is ook schrijver, dichter en columnist. Die dingen samen vormen juist een perfecte combinatie.

✍ ELLIS ELLENBROEK

Voor ze naar Eenrum op het Groningse Hoogeland verhuisde, woonde Fieke Gosselaar (40) enkele jaren in de Oosterparkwijk in Stad. Door het raam van haar bovenwoning in de Hortensialaan sloeg ze het dagelijks leven in de oude volkswijk gade. Daar wilde ze iets mee. Dit voorjaar verscheen *Als je ze kent*, met de Hortensialaan als decor.

Het is de tweede roman van Gosselaar die ook verhalen en gedichten publiceert. Het verjaardagsgedicht dat de RUG naar jarige alumni stuurt, is dit jaar van haar hand. Ook las ze jarenlang eigen columns voor bij Radio Noord, in het Gronings.

Ze groeide op in een advocatengezin in Finsterwolde. Thuis spraken ze geen dialect, op de voetbalclub van Fieke was het de voertaal. 'Ik sprak het drie keer in de week. Dat moest wel, want iedereen praatte het daar. Zo heb ik het geleerd.'

Na haar rechtenstudie ging Gosselaar aan de slag bij de Rechtbank Groningen. Ze bereidt er strafzaken voor, is griffier op strafrechtzittingen en schrijft na afloop de conceptvonnissen. 'Al bijna veertien jaar. Soms schrik ik

ervan hoe lang al. Maar nergens kom ik zoveel verschillende mensen en verhalen tegen. Dat houdt me daar.' Iedereen bij de rechtbank weet dat Gosselaar uit wat ze hoort en ziet subtiel put voor haar schrijverschap. Het is geen probleem.

In *Als je ze kent* zit ook een flinke portie crime. Er wordt een Oosterparker vermoord, en iets van het duistere verleden van de man wordt onthuld. Maar Gosselaar schetst vooral gewone mensen van goede wil. De buurtmoord zorgt ervoor dat voorheen onbekenden contact met elkaar aanknopen. Hoofdpersoon Nora is net uit de schulden en wordt even de held van de straat, door een zwerfvuilraapactie op touw te zetten.

Gosselaar wil met haar roman onder meer laten zien hoe makkelijk iemand in de schulden kan komen, zelfs een hoogopgeleide vrouw als Nora. En hoe zo iets een mens stilzet. Nora is geen Fieke trouwens. 'Ik heb niet in de schulden gezeten en zwerfvuil raap ik ook niet, moet ik bekennen.'

Haar roman schreef ze met een beurs van het Nederlands Letterenfonds. Een mooie opsteker voor haar schrijverschap. Fieke hoopt dat

haar boeken in de toekomst meer besproken worden in landelijke media. Ze heeft het er weleens over met collega's uit de noordelijke literaire wereld. 'Louis Stiller, Jan Glas, Harm de Jonge. Mensen die het in mijn ogen gemaakt hebben. Zij zeggen allemaal dat je amper oppikt wordt als je in het noorden zit.'

Hoewel. Anjet Daanje is het wel gelukt. De Groningse scoorde met haar roman *De herinnerde soldaat* een verlate vijf sterren-recensie in *NRC*, nadat ze genomineerd was voor de Libris Literatuurprijs 2020. Haar volgende boek was direct een bestseller.

Het boek moet het doen, natuurlijk. Maar publiciteit is onontbeerlijk. 'De pr-medewerker bij Anbo Anthos zei: "Jammer dat het geen persoonlijk verhaal is, dat kun je makkelijker pitchen voor een interview."' Gosselaar vindt personages creëren juist de lol. 'Ik heb geen zin om over mijn trauma's te schrijven.'

WWW.AMBOANTHOS.NL

€ 20,99, E-book € 10,99